

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא- key:	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	--

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מיתות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מאימתי חייב - משיאכל תרטימר בשר וישתה חצי לוג יין האיטלקי.	[רבנן]										■	◇
מנה בשר ולוג יין.	רבי יוסי:										■	◇
אכל בחבורת מצוה, אכל בעיבור החדש, אכל מעשר שני בירושלים, אכל נבילות וטריפות שקצים ורמשים, אכל דבר שהוא מצוה ודבר שהוא עבירה, אכל כל מאכל ולא אכל בשר, שתה כל משקה ולא שתה יין - אינו נעשה בן סורר ומורה, עד שיאכל בשר וישתה יין, שנאמר (דברים כ"א) זולל וסבא, ואף על פי שאין ראייה לדבר - זכר לדבר, שנאמר (משלי כ"ג) אל תהי בסכאי יין בזוללי בשר למו.												■
תרטימר זה אינו יודע מהו, אלא מתוך שכל רבי יוסי ביין - נמצא כופל אף בבשר, ונמצא תרטימר חצי מנה.	רבי זירא:											◇
אינו חייב עד שיקח בשר בזול ויאכל, יין בזול וישתה, דכתיב (דברים כ"א) זולל וסבא.	רב חנן בר מולדה אמר רב הונא:											◇
אינו חייב עד שיאכל בשר חי וישתה יין חי.	ואמר רב חנן בר מולדה אמר רב הונא:											◇
איני?											⚡	
אכל בשר חי ושתה יין חי - אינו נעשה בן סורר ומורה.	והא רבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו:										⚡	
יין חי - מזיג ולא מזיג, בשר חי - בשיל ולא בשיל, כבשר כיבא דאכלי גנבי.	רבינא:										!	◇
אכל בשר מליח ושתה יין מגיתו - אין נעשה בן סורר ומורה.	רבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו:											◇
ערב תשעה באב לא יאכל אדם שני תבשילין ולא יאכל בשר ולא ישתה יין.	תנן התם:											◇
אבל אוכל הוא בשר מליח ושותה יין מגתו.	ותנא:											◇
בשר מליח עד כמה?											^	
כל זמן שהוא כשלמים.	רבי חנינא בר כהנא:										!	◇
ויין מגיתו עד כמה?											^	
כל זמן שהוא תוסס.											!	◇
יין תוסס - אין בו משום גילוי, וכמה תסיסו - שלשה ימים.	והתניא:										■	
הכא מאי?											^	
התם משום שמחה הוא, כל זמן שהוא כשלמים - גמי אית ביה שמחה, הכא משום אימוכוי הוא, ובכל שהוא לא מימשיך. ויין עד ארבעים יום.											!	◇
לא נברא יין בעולם אלא לנחם אבלים ולשלם שכר לרשעים, שנאמר (משלי ל"א) תנו שכר לאובד ויין למרי נפש.	רב חנן:											◇
מאי דכתיב (משלי כ"ג) אל תרא יין כי יתאדם - אל תרא יין שמאדים פניהם של רשעים בעולם הזה, ומלבין פניהם לעולם הבא.	רבי יצחק:											◇
אל תרא יין כי יתאדם - אל תרא יין שאחריתו דם.	רבא:											◇
כתיב תירש וקרינו תירוש, זכה - נעשה ראש, לא זכה - נעשה רש.	רב כהנא רמי:											◇
כתיב (תהלים ק"ד) ישמח וקרינו ישמח, זכה - משמחו, לא זכה - משממהו.	רבא רמי:											◇
חמרא וריחני פקחין.	והיינו דאמר רבא:											◇
מאי דכתיב (משלי כ"ג) למי אוי למי אבוי למי מדנים למי שיח למי פצעים חנם למי הכללות עינים (וגו) למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך.	רב עמרם בריה דרבי שמעון בר אבא אמר רבי חנינא:											◇
אמרי במערבא האי קרא מאן דדריש ליה מרישיה לסיפיה - מדריש, ומסיפיה לרישיה - מדריש.	כי אתא רב דימי אמר:											◇
שלש עשרה וי"ג נאמר ביין (בראשית ט') ויחל נח איש האדמה ויטע כרם וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלו וירא חם אבי נכנע את ערות אביו ויגד לשני אחיו בתוך ויקח שם ויפת את השמלה וישימו	דריש עובר גלילאה:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator												
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
סרסו	חד: [רב/שמואל]										◆	■	◇	ע.
רבעו.	וחד: [רב/שמואל]										◆	■	◇	ע.
מאן דאמר סרסו - מתוך שקלקלו ברביעי קללו ברביעי.											■			ע.
ומאן דאמר רבעו - גמר וירא וירא, כתיב הכא וירא חם אבי כנען את ערות אביו וכתיב התם (בראשית ל"ד) וירא אותה שכס בן חמור וגו'.											■			ע.
בשלמא למאן דאמר סרסו - משום הכי קללו ברביעי. אלא למאן דאמר רבעו מאי שנא רביעי? נלטייה בהדיא											⚡			ע.
הא והא הוא.											!			ע.
ויחל נח איש האדמה ויטע כרם אמר רב חסדא אמר רב עוקבא, ואמרי לה מר עוקבא אמר רבי זכאי: אמר לו הקדוש ברוך הוא לנח: נח, לא היה לך ללמוד מאדם הראשון, שלא גרם לו אלא יין.	[רב חסדא אמר רב עוקבא, ואמרי לה מר עוקבא אמר רבי זכאי]											■		ע.
כמאן דאמר אותו אילן שאכל ממנו אדם הראשון גפן היה.												■		ע.
אותו אילן שאכל אדם הראשון ממנו גפן היה, שאין לך דבר שמביא יללה לאדם אלא יין.	דתניא, רבי מאיר:										◆	■	◇	ע.
חטה היה, שאין התינוק יודע לקרוא אבא ואימא עד שיטעום טעם דגן.	רבי יהודה:										◆	■	◇	ע:
תאנה היה, שבדבר שקלקלו בו נתקנו, שנאמר (בראשית ג) ויתפרו עלה תאנה.	רבי נחמיה:										◆	■	◇	ע:
(משלי ל"א) דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו, אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: מלמד שפאטו אמו על העמוד, ואמרה לו: מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי, מה ברי - הכל יודעים שאביך ירא שמים הוה, עכשיו יאמר: אמו גרמה לו. ומה בר בטני - כל הנשים של בית אביך כיון שמתעברות שוב אינן רואות פני המלך, ואני דחקתי ונכנסתי, כדי שיהא לי בן מזורז ומלובן. ומה בר נדרי כל נשים של בית אביך היו נודרות: יהא לי בן הגון למלכות, ואני נדרתי ואמרת: יהא לי בן זריז וממולא בתורה, והגון לנביאות.	[רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי]											■		ע:
אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין - אל למלכים אמרה לו: מה לך אצל מלכים ששותים יין ומשתכרים ואומרים למה לנו אל												■		ע:
ולרוזנים אי שכר - מי שכל רוז עולם גלויים לו ישתה יין וישתכר?												■		ע:
מי שכל רוזני עולם משכימין לפתחו ישתה יין וישתכר?	איכא דאמרי:											■		ע:
מניין שחזר שלמה והודה לאמו - דכתיב (משלי ל') כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי, כי בער אנכי מאיש - מנח, דכתיב (בראשית ט') ויחל נח איש האדמה, ולא בינת אדם לי - זה אדם הראשון.	רבי יצחק:											■		ע:
אכל בחבורת מצוה.													■	ע:
אינו חייב עד שיאכל בחבורה שכולה סריקין.	רבי אבהו:												■	ע:
אכל בחבורת מצוה אינו נעשה בן סורר ומורה.	והאנן תנן:												⚡	ע:
טעמא - דמצוה, הא לאו מצוה - אף על גב דלאו כולה סריקין													⚡	ע:
הא קא משמע לן: דאף על גב דכולה סריקין, כיון דבמצוה קא עסיק - לא ממשיך.													!	ע:
אכל בעיבור החודש.													■	ע:
למימרא דבשר ויין מסקין?													⚡	ע:
אין עולין לה אלא בפת דגן וקטנית בלבד	והתניא:												⚡	ע:
הא קא משמע לן: אף על גב דאין עולין לה אלא בפת וקטנית, ואיהו אסיק בשר ויין ואכל, כיון דבמצוה קא עסיק - לא ממשיך.													!	ע:
אין עולין בעיבור החודש פחות מעשרה בני אדם, ואין עולין לה אלא בפת דגן וקטנית, ואין עולין לה אלא לאור עיבורו, ואין עולין לה ביום אלא בלילה.	תנו רבנן:												■	ע:
אין עולין לה בלילה אלא ביום	והתניא:												⚡	ע:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
--	---

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא				
אחריו ועולו, אחריפו ופוקו, כי היכי דלישמעו בכו אינשי.	כדאמר רבי חייא בר אבא לבניה:											!	◇	157		
אכל מעשר שני בירושלים.													■	<	157	
כיון דכי אורחיה הוא קא אכיל ליה - לא ממשיך.													■	◇	157	
אכל נבילות וטריפות שקצים ורמשים.													■	<	157	
אכל בשר עוף - אינו נעשה בן סורר ומורה.	רבא:												■	◇	157	
אכל נבילות וטריפות שקצים ורמשים אינו נעשה בן סורר ומורה	והא אנן תנן:												■	♪	◇	157
הא טהורין - נעשה בן סורר ומורה													♪		157	
כי תנן נמי מתניתין - להשלים.													!	◇	157	
אכל דבר שהוא מצוה ודבר עבירה.													■	<	157	
דבר מצוה - תנחומי אבליים, דבר עבירה - תענית ציבור.													■	◇	157	
וטעמא מאי?													^		157	
אמר קרא (דברים כ"א) איננו שמע בקלנו - בקולנו ולא בקולו של מקום.													!	◇	157	
אכל כל מאכל ולא אכל בשר, שתה כל משקה ולא שתה יין וכו'.													■	<	157	
אכל כל מאכל ולא אכל בשר - לאיתויי דבילה קעילית, שתה כל משקה ולא שתה יין - לאיתויי דבש וחלב.													■	◇	157	
אכל דבילה קעילית ושתה דבש וחלב ונכנס למקדש - חייב.	דתניא:												■	■	157	